

DE TANK

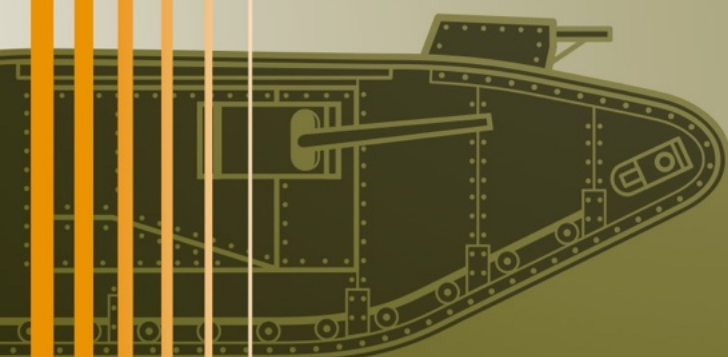
Oktober 2017

nr. 248

Russische voertuigen in parade (2)
Verslag ruslandreis (2)
U.S. Brigade Berlin
Fordson WOT2H

IN DEZE
UITGAVE

Voorzitter

Jan Willem Stokkers, [REDACTED]

Vice-voorzitter

Marcel von Hobe, [REDACTED]

Secretaris

Arno Cornelissen, [REDACTED]

Penningmeester

Kees Blijleven, [REDACTED]

Lid

Johan Bijl, [REDACTED]

Richard Cramer, [REDACTED]

DE TANK is een tweemaandelijks uitgave van de vereniging TWENOT. Zij wordt aan alle leden gratis toegezonden. In de rubriek VRAAG & AANBOD kunnen leden niet-commerciele advertenties plaatsen.

Kopij voor DE TANK moet uiterlijk de vijftiende van iedere oneven maand bij de redactie zijn. Graag kopij aanleveren op CD, DVD of per e-mail. Tekstopmaak in Word en digitale foto's tenminste 300 dpi.

Noord-West

Steven Huiskes, [REDACTED]

Noord-Oost

André Jonker, [REDACTED]

Midden

Peter Vierhout, [REDACTED]

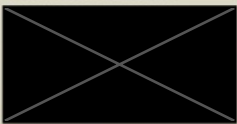
Zuid-West

Johan Bijl, [REDACTED]

Zuid-Oost

Bas Slaats, [REDACTED]

Arno Cornelissen

Jan van Veen

Kees Blijleven

ERELEDEN

Rob Evers

Marc Tempels

Jan van Veen

Bert van der Velden

OPMAAK & ONTWERP

Marcel von Hobe

INTERNET

www.twenot.nl

E-MAIL

twenot@twenot.nl

FACEBOOK

www.facebook.com/#!/TWENOT

ISSN

1382-8991

FOTO'S OMSLAG

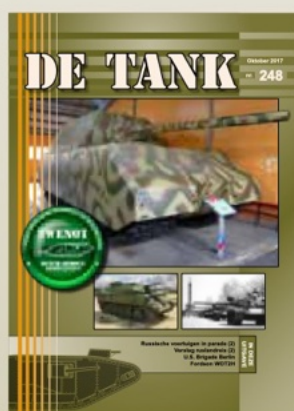
grote foto: The Mighty Maus. Kubinka's main event (zie pagina 10).

kleine foto links: ZSU-23-4 Shilka in het Park Patriot nabij Moskou (zie pagina 10).

kleine foto rechts: M60's op de "Straße des 17. Juni" in Berlijn (zie pagina 28).

INHOUD

Van de voorzitter	3
Verenigingsnieuws	3
Terugblik Militracks 2017	6
Agenda	7
Nieuwe leden	7
Terugblik Breda	8

10

Reisverslag Moskou (deel 2)

18

Fordson WOT2H "light warning"

22

Wat hebben we nu eigenlijk gezien? (deel 2)

28

US Army Berlin Brigade

CONTRIBUTIE

Per kalenderjaar: t/m 18 jr € 12,50; >18 jr € 16,-; buitenland € 32,50

Betaling per bank: 3026112 t.n.v. TWENOT, Heiloo (IBAN: NL71 INGB 0003026112 BIC: INGBNL2A)

HET GEHEEL OF GEDEELTELIJK OVERNEMEN VAN ARTIKELN EN/OF AFBEELDINGEN IS TOEGESTAAN NA (SCHRIFTELIJKE) TOESTEMMING VAN DE REDACTIE. DE REDACTIE IS NIET AANSPRAKELIJK VOOR EVENTUELE ONJUISTHEDEN OF OMISSIES IN DE TANK EN IS NIET VERANTWOORDELIJK VOOR DE INHOUD VAN DE AAN HAAR GELEVERDE KOPIJ. ZIJ BEHOUDT ZICH HET RECHT VOOR INGEZONDEN STUKKEN ZONDER OPGAVE VAN REDENEN TE WEIGEREN, IN TE KORTEN OF INHOUDELIJK TE WIJZIGEN.

VAN DE VOORZITTER

Beste TWENOT vrienden,

Graag wil ik de vrienden van Bouwgroep Breda, Bas Slaats en ieder die actief is geweest om er op 1 juli een geslaagde dag van te maken, nog bedanken. Mooi te zien dat dit in een actieve club gezamenlijk is opgepakt. Ik begreep ook dat het wederom (kan ook niet anders in Breda) een gezellige dag is geweest. Helaas moest ik mij op het laatste moment wegens onverwachte andere verplichtingen bij Arno verontschuldigen. Dit is mij de afgelopen 16 jaar nog niet eerder overkomen. Maar er zijn al weer voorzichtige plannen voor 2018, dus dan een herkansing.

Op 26 november is er een gezellige TWENOT dag in Joure, wellicht extra motivatie om te komen. Het valt ook dit jaar samen met mijn verjaardag. Wie die dag wil plakken, iets te verkopen heeft of op andere manier ruimte nodig heeft, mail mij even. Aanvang rond 9.30 uur en we gaan door tot 17.00 uur. Locatie en adres:

***Partycentrum 't Haske,
Vegelinweg 20, 8501 BA Joure.***

Het gaat vanzelfsprekend een prima dag worden!!

Op 4 maart 2018 zijn we van harte welkom in het Oorlogsmuseum Overloon. De TWENOT leden gratis entree op vertoon van de ledenpas, niet TWENOT leden krijgen op vertoon van een flyer 25% kassakorting. De flyer zal worden

bijgevoegd in DE TANK van februari a.s. of neem hem mee van de TWENOT clubstand ergens in de lande of desnoods uit den vreemde, want de TWENOT is vandaag de dag zelfs af en toe op het Rode Plein in Moskou te vinden.

Het programma iets kleiner dan voorgaande edities, maar we hebben we wel een heel bijzondere speciale gast uit Israël in de persoon van **Michael Mass**. Hoog TWENOT gehalte want Mass is een autoriteit op het gebied van IDF/AFV en zal ons die dag, verdeeld over twee sessies, meenemen door deze indrukwekkende historie. Het belooft dus weer een mooie TWENOT dag te worden. De rest van het programma volgt later. Dank gaat alvast uit naar Militarymodelshop en JW de Boer die hebben aangeboden een groot deel van de reis- en verblijfkosten van Michael Mass te betalen.

Maar zeker ook naar alle andere handelaars, uit binnen- en buitenland, want zonder hen kunnen we evenementen zoals in Overloon, Breda en Joure niet neerzetten.

"Overloon" zal ook mijn laatste optreden zijn als voorzitter en als bestuurslid. Deze beslissing was niet makkelijk, maar het is voor mij wel de juiste. Ik heb na de bijeenkomst van afgelopen maart alles goed op een rijtje gezet. Een paar jaar terug heb ik ook op dit punt gestaan en toen de keus gemaakt door te gaan. De conclusie die ik nu heb getrokken is dat ik enorm veel plezier beleef aan het organisatorische deel, zoals met onze grote bijeenkomst in

Overloon, contacten leggen met gast-sprekers en mensen, clubs en handelaars om hen aan de TWENOT te binden. Het bestuurlijke deel heb ik echter na ruim 15 jaar wel gezien, om het simpel te verwoorden, en ik merk dat ik voor dat deel de accu slecht opgeladen krijg. Dan moet je keuzes maken en dat heb ik dan ook gedaan. Het is na vele jaren als actief bestuurslid tijd voor een nieuwe vorm om mij, hopelijk, nuttig te (blijven) maken voor de TWENOT.

Minder prominent, maar ik keer de TWENOT zeker niet de rug toe, want de club staat voor mij voor veel dierbare en warme vriendschappen.

Ik heb de afgelopen jaren ook weinig tot niets aan modelbouw gedaan, nu is het tijd om weer rustig aan mijn werktafel te zitten en een model af te maken. Iets wat mij in de afgelopen drie tot vier jaar niet echt is gelukt of te veel haastwerk werd. Vanaf begin juli werk ik samen met een Franse schrijver, die mijn hulp heeft gevraagd, om eind 2017 zijn boek klaar te hebben voor publicatie. Een deel van mijn historisch onderzoek zal in dit boek worden opgenomen, ik ben nu druk bezig het laatste nog uit te schrijven en de laatste interviews uit te werken. Wellicht dat ik daar in een latere editie van DE TANK wat meer over zal schrijven.

Groetend,

Uw Voorzitter Jan Willem Stokkers

VERENIGINGSNIEUWS

Regio Zuidoost

Beste leden,

Ik kom er net achter dat dit mijn eerste lustrumjaar is als uw regiocoördinator van TWENOT Zuid-oost. Wat vliegt de

tijd. Intussen is het aantal actieve "clubs" in de regio vermeerderd, terwijl ook het ledenaantal binnen de clubs aanzienlijk is gegroeid. Dat is uiteraard niet (alleen) mijn verdienste maar bovenal het gevolg van toenemende communicatievoorzieningen. Naast

vaste waarden zoals dit blad en het TWENOT forum is daar ook *whatsapp* en met name *facebook* niet meer bij weg te denken. Om een voorbeeld te geven: afgelopen weekend was de show van de KMK, waar zoals gebruikelijk heel veel moois te bewonderen was.

Diezelfde avond stroomde met name *facebook* over van alle wedstrijd- en clubmodellen, nu en dan afgewisseld met een gewonnen trofee en/of "gescoord" model.

Ook de opmars van digitale spellen zoals *World of Tanks* zorgen voor toenemende interesse in "onze" hobby, waardoor we bijna overspoeld raken met nieuwe modellen van toenemende kwaliteit en originaliteit. Merken als Meng, Takom, Modellcollect en mijn persoonlijk favoriet Flyhawk hebben de traditionele grootmachten zoals Dragon, Tamiya en Revell bijna voorbij gestreefd. Als modelbouwer leven we echt in gouden tijden.

Maar ook diegene die 1 op 1 interessant vindt heeft zeker niet te klagen. Alle musea hebben tegenwoordig "heidagen", waarbij museumstukken ineens tot leven komen. En er zijn bijvoorbeeld meerdere Panthers die gerestaureerd worden tot rijdend aan toe. En via dat hetzelfde *facebook* en ook wel *youtube* is goed te volgen hoe al die projecten verlopen. Ikzelf bijvoorbeeld volg met grote interesse de restauratie van de Matilda II tank bij het Tank Museum in Bovington. Zie: <https://www.youtube.com/playlist?list=PLBAEOsdx1bLNSwroRJCf5CHG1W3HHLz9>

Over het Tank Museum gesproken, komende week gaat op 16 september een lang gekoesterde droom in vervulling. Samen met een stel andere enthousiastelingen ben ik dan in Bovington om de helden van het witte doek *live* in actie te zien komen. Het is daar dan "Tiger Day". Want hoe goed alles ook digitaal te volgen is, er gaat toch niets boven het zelf zien, ervaren en horen hoe een stukje geschiedenis weer tot leven komt!

Met enthousiaste groet,

Bas Slaats
Regiocoördinator

Regio Noordoost

Ook in het Noorden is de zomer weer voorbij geslopen. Maar toch hebben we hier niet helemaal stil gezeten. Zo zijn de bouwavonden van Groningen gewoon doorgegaan, hoewel die van Boelenslaan en ook de bekende regio-bijeenkomsten in Ureterp wel even een break hebben gehad. Ook zijn er de nodige uitstapjes, museumbezoekjes, en militariabijeenkomsten geweest waar door leden uit het Noorden aan werd meegedaan of bijgedragen. En er zullen ongetwijfeld velen onder ons zijn die tijdens hun welverdiende vakantie in den verre een of meerdere gerelateerde musea of bijeenkomsten hebben bezocht.

Ik ben zelf behalve een korte studiereis naar Schotland verder niet lang van huis geweest. Heb nog wel de film "Dunkirk" gezien, maar de regisseur had kennelijk een heel ander beeld van de situatie ter plaatse dan mijn geschiedenisboeken en de gemiddelde documentaire op o.a. *Discovery Channel* ons laten zien. Verder heb ik met bouwen ook niet stilgezeten, want de gemiddelde Nederlandse zomeravond is nou eenmaal zeer geschikt om binnen te zitten en te bouwen.

Het viel ons tijdens het bezoeken van zowel *Santa Fé* als de (nieuwe) *International Army Show* op dat het op zich niet heel druk was en in beide gevallen had een TWENOT-stand bij het evenement eigenlijk niet mis-

staan. In het verleden hebben we met veel plezier op soortgelijke evenementen gezeten. Tenminste, ik heb nog fijne herinneringen aan onze bijdrage aan de toenmalige *MilitaryTT* die enkele jaren geleden helaas slechts 2x in en rond de hallen bij het TT-circuit in Assen heeft mogen plaatsvinden. Dit nieuwe military-evenement deed mij daar overigens erg aan denken. Het evenement is duidelijk nog in de opstartfase en het is natuurlijk te hopen dat het een goede plek op de kalender weet te vinden zodat het niet rechtstreeks hoeft te concurreren met soortgelijke evenementen die tegelijkertijd zijn of slechts enkele weken later of eerder. Los van het feit dat het aantal deelnemers en bezoekers een beetje achterbleef bij de vooraf gestelde verwachtingen hebben we ons er prima vermaakt en waren er een paar leuke en relatief zeldzame voertuigen te zien. Mocht iemand er het hele weekend zijn geweest, en die ook nog eens een camera bij de hand had, dan denk ik hier wel een leuk artikel voor DE TANK in zou zitten.

AIRBRUSH

SERVICES ALMERE

Wij leveren alle airbrushmaterialen voor o.a.: Grafische toepassingen, modelbouw, nail-art, airbrush-tattoo's, face-make up, body-art en vele andere creatieve mogelijkheden. Zowel voor de beginnende- en gevorderde amateur als voor de veeleisende professional.

Alle airbrushmaterialen zijn op voorraad in onze winkel. U kunt ook eenvoudig via onze online-shop bestellen. Tevens vindt u ons op diverse grote modelbouwbeurzen in Nederland en België. Kijk op www.airbrush-services-almere.nl voor onze shop en de beursagenda.

Airbrush Services Almere
Operetteweg 26
1323 VA Almere

telefoon/fax 036-5331531
info@airbrush-services-almere.nl
www.airbrush-services-almere.nl

Dé airbrush specialist in Nederland.

Inmiddels zijn ook de modelbouwbijeenkomsten van het najaar van start gegaan. Dat viel na afloop van de bouwavond (6 september) bij het naar huis fietsen al goed te merken aan de temperatuur van het neervallende regenwater. Ook heeft op 9 september weer een bijzonder gezellige regiobijeenkomst in Ureterp plaatsgevonden. Het aantal aanwezige Twenotters zit gelukkig weer wat in de lift, maar er is ruimte voor nog een aantal extra. Ook zullen er, wanneer de nieuwe TANK is verschenen, enkele Twenotters uit het Noorden richting de KMK in Mol (10 september) zijn geweest, maar daarover kan ik nu nog geen bericht doen. Wel kan ik al zeggen dat ik zo de broodjes in de broodbak ga doen, omdat we morgen erg vroeg die kant op gaan.....

Verder zal de volgende Ureterp bijeenkomst al kort na het verschijnen van de volgende TANK plaatsvinden, namelijk op 14 oktober. Deze zal vervolgens snel gevolgd worden door nog enkele modelbouwbijsamelingen waarbij ook de TWENOT bijeenkomst in Joure op 26 november wel alvast genoemd mag worden.

Ik wens u alleen een prettige en lange nazomer/herfst.

André Jonker
Regiocoördinator

Regio Noordwest

Morri plakbroeders en -zusters.

De vakantie zit er voor bijna iedereen op. Het normale ritme gaat weer beginnen. De avonden worden langer, dus het plakken zal ook toenemen. In mijn vakantie heb ik een mijn gedachten over een aantal zaken laten gaan, daar had ik mooi de tijd voor.

De enorme hoeveelheid aan beurzen. Wanneer je het wilt is er elk weekeinde wel ergens een beurs. De beurzen worden over het algemeen steeds groter en

internationaler. Het lijkt wel belangrijker te zijn om de grote internationale namen naar je beurs te krijgen dan een gewoon en gezellig samenzijn van plakkers onder elkaar. Ergens is het leuk, maar toch verlies je de goede bouwers uit ons eigen land uit het oog, terwijl er zoveel talent tussen zit. Dat vind ik persoonlijk best wel jammer.

Ook is mij opgevallen dat het bouwen en verven en *weatheren* van een model tegenwoordig meer een kunst is dan de realiteit. Begrijp me niet verkeerd; het ziet er zeker zeer mooi uit. Toen ik 39 jaar geleden begon met de hobby was er geen kant en klare *wash*, filter of pigmentpoeder. Het aantal fabrikanten van plastic was ook beperkter dan nu. Het ging erom je model zo realistisch mogelijk neer te zetten. Een *wash* maakte je zelf, een filter moest je ook zelf maken. Pigmenten? Nee, we gebruikten droog pastel krijt. Wou je iets veranderen aan je model dan moest je het zelf maken, *after-market* was er niet of bijna niet. De voorbeelden waren Shepperd Pain en François Verlinden.

Van hen keek je technieken af, maar de connectie met de realiteit was er.

Tegenwoordig lijkt het er om te gaan hoe extremer hoe beter. Hoe meer roest en chippies, hoe mooier. Tuurlijk, het ziet er mooi uit, een echt kunstwerkje. Alle eer en respect voor de bouwer. Maar naar mijn smaak is het te veel van het goede. Een Panzerkampfwagen 4 die vol roest zit en door de chippies compleet gestript is van verf, is dat ding

in 1942 gemaakt en rijdt deze nu nog rond in een of andere woestijn zonder ooit maar eens opgelapt te zijn? Tuurlijk zullen deze tanks de nodige beschadigingen hebben opgelopen van het door het terrein rijden, bomscherven, artilleriescherven en intensief gebruik. Maar vergeet niet dat de gemiddelde tank in WO2 maar een paar maanden tot een jaar leefde. Hoeveel verslijt zo'n ding? Natuurlijk enkele uitzonderingen daar gelaten die het einde tot bijna het einde gehaald hebben.

Voorts wil ik graag ook inhaken op het artikel van André van voor de vakantie over de wedstrijd- en showtafel categorieën bij de TWENOT. We zien meer vliegtuigen, boten, een beetje *science fiction* en zelfs Romeinen voorbij komen. Prachtig, de diversiteit van de modelbouw. Goed om aan de bezoekers te tonen wat er allemaal te bouwen is.

Groetjes,

Steven Huiskes
Regiocoördinator

STRELA
MODELBOUW

**DE RIJZENDE STER IN
MODELBOUWLAND**

GESPECIALISEERD IN MILITAIRE VOERTUIGEN
* ACADEMY * IBG * TRUMPETER * VALLEJO

WWW.STRELAMODELBOUW.NL
INFO@STRELAMODELBOUW.NL

Afgelopen mei was het weer "Militracks" in Overloon. Ook dit jaar stond ik op de instapleuk met de "specials" en de organisatie was er weer in geslaagd om bijzondere voertuigen naar Overloon te halen. Behalve de Sd.Kfz.251's (Ausf. C en D) die al vele jaren aanwezig zijn, nu ook een mooie line up van diverse Sd.Kfz.250's (Ausf. A en B), waaronder een Sd.Kfz.250/7 A met Granatwerfer (►) en één van de twee Sd.Kfz.250's van eigenaar Dmitry. De kijkers naar Combat Dealers hebben Dmitry vast wel in een van de afleveringen voorbij zien komen.

Dit voertuig komt uit de omgeving van Wolgograd, beter bekend als Stalingrad, en we kunnen aannemen dat het bij deze bloedige slag is gebruikt. Eén van de keerpunten van de Tweede Wereldoorlog, dus met recht een belangrijk historisch object.

Met de Sd.Kfz.250/7 was ook weer de Sd.Kfz. 250.5 Ausf.B (lichter Beobachtungspanzer met radio) meegekomen. Het was extra smullen want er stonden nu twee exemplaren van de Sd.Kfz. 250.5 Ausf. B. De andere is van "the Graebe Collection" uit Amerika. Deze ziet er na jaren van restauratie geweldig uit. De opletende kijkers zullen het DAK (Deutsche Afrika Korps) teken herkennen en opmerken deze heeft daar nooit rondgereden.

Het voertuig is in prima staat en wie in de komende twee jaar het Oorlogsmuseum Overloon gaat bezoeken zal het daar kunnen bekijken, want het blijft de komende twee jaar in Overloon. Op de foto's hiernaast (►) zie je hoe dit voertuig er uit zag toen het op een dump in Graz werd gevonden. Het is een overblijfsel van de Division Wiking en het zal één van de laatste voertuigen van deze divisie zijn geweest. Al het zware materiaal hadden ze al eerder verloren of zelf vernietigd. De restanten van deze eens zo sterke divisie hebben zich na de vergeefse aanvallen in Hongarije al vechtend teruggetrokken tot in Oostenrijk, waar ze zich aan het Amerikaanse leger hebben overgegeven. Mijn persoonlijke keus zou zijn geweest het voertuig juist weer de symbolen en tekens van deze divisie te geven.

Een andere "special" was de Stug.III D van Jon uit Engeland. Het zand in Overloon maakte het voertuig bij de tracks wel wat kwetsbaar, maar het was bijzonder om dit voertuig te zien rijden. Het restauratieproces is van begin tot eind online te volgen geweest. Deze Stug.III D was een voertuig van het Sondervand 288 en is, in tegenstelling tot de eerder genoemde Sd.Kfz. 250, wel ingezet geweest in Afrika. Deze bijzondere eenheid was naar Afrika gekomen om, als onderdeel van het beroemde DAK van Erwin Rommel, mee te helpen aan de doorsteek door Egypte, vervolgens over het Suez Kanaal en dan als zelfstandige eenheid door te stoten naar Irak en Iran. Met als ultieme doel de olievelden voor de olie die Hitlers legers voor hun verdere opmars nodig hadden. We weten dat het nooit zover is gekomen en velen van deze bijzondere eenheid zijn in 1943 krijgsgevangen geraakt. Des te bijzonder was het dan ook om dit voertuig van dichtbij te zien. Ik was bijzonder happy toen Jon mij op

het einde van de zaterdag vroeg om een rondje mee te rijden. Heel even waande ik mij in Afrika door het vele zand dat door de lucht vloog. Ik kan me dan ook goed voorstellen dat het geen pretje was, in de brandende zon van Afrika, om met dit voertuig door de

woestijn te rijden, want veel comfort biedt het niet. Maar het was een unieke ervaring en veel dichterbij de historie kan je niet komen.

denburgers", de speciale eenheid welke met haar commando's tijdens de meidagen van 1940 ook in ons land actief is geweest.

Mijn dank gaat ook dit jaar weer uit naar Walter Schwabe voor een deel van de foto's en vooral die van de dump van Graz. En meteen nog een hartelijk welkom terug als TWENOT lid.

Ik kan me voorstellen dat er bij de TWENOT leden zijn die het leuk zouden vinden ook als vrijwilliger mee te helpen. Nou dat kan, want het Oorlogsmuseum Overloon zoekt voor de komende editie van Militracks, 19 en 20 mei 2018, een 15 tal extra stewards en de organisatie wil TWENOT leden graag de kans

Deze speciale eenheden hebben altijd mijn bijzondere aandacht gehad. Sonderverband 288 komt voort uit de "Bran-

geven dit spektakel ook van nabij mee te maken. Het gaat om verschillende "functies", verdeeld over de dag(en) in

wisseldiensten en over de gehele dag. Bij voorkeur beide dagen, de tijden zijn 09.00-13.00 en 13.00-17.00 uur. Je krijgt vanzelfsprekend gratis entree tot het evenement, een ticket om mee te rijden met een voertuig, lunch op de dag(en) van inzet. Voor beide shiften en dagen is wel van toepassing dat je uiterlijk een uur van te voren aanwezig moet zijn, dus 08.00 uur. Dit voor het geval dat er nog belangrijke mededelingen zijn. Op dinsdagavond 15 mei moet je in het museum aanwezig zijn voor een briefing en de veiligheidsvoorschriften. Deze datum is heel belangrijk omdat, zoals ik in DE TANK 241 reeds heb beschreven, de veiligheid een steeds belangrijkere rol gaat spelen in het slagen van het evenement en ook in doorgaan van het evenement! Gezien de ligging gaat de voorkeur uit naar leden die in het zuiden of oosten van het land wonen en vanzelfsprekend is vervoer naar Overloon ook belangrijk dus rijbewijs B is wel noodzakelijk. Maar een redelijke reisafstand is ook wel een vereiste. Lijkt het je wat, stuur me dan een mail met je gegevens of bel me.

Groetend,
Jan Willem Stokkers

NIEUWE LEDEN

S. van EKRIS, Woerden
P. PEETERS, Meerssen
R. PETERS van NEIJENHOF, Doetinchem
W. SCHWABE, Arnhem
J. SPRUIT, Ermelo
D. VALKENBURG, Veenendaal
L. VERHAAK, Kerkwerpe
P. van de WATER, Eindhoven
R. van der WEGEN, 's-Gravendeel
B.T. van der Zee, Enschede

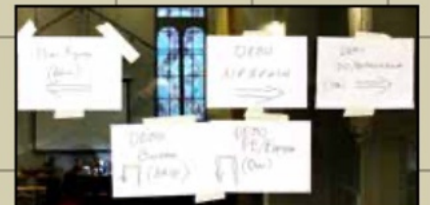
AGENDA

21+22 okt. SMC, Veldhoven
9 t/11 nov. Hobby & Vrije tijd, Leeuwarden
25 nov. ESM, Houten
26 nov. TWENOT bijeenkomst, Joure

4 maart TWENOT bijeenkomst, Overloon

LEDENBIJEENKOMST BREDA, 1 JULI 2017

**TWENOT
LEDEN
7,5%
KORTING**

AUB: voordat u bestelt eerst een
account aanmaken en dan account-
nummer doorgeven op:
support@modellbaukoenig.de

**PRE-
ORDER
ARTIKEL**

AH35A017
E-100 Jagdpanzer
midden november verkrijgbaar

SPECIAAL VOOR U GESELECTEERD: 3 X 3 PACK

AH35A014 30,5cm Mörser 'Bär'

+

Panzerkleinzerstörer 'Rutscher'

+

AH35A015 E-100 Krupp Turm

Pakketprijs:
€ 99,90
(daarmee is de
'Rutscher' gratis!)

AHspecial01

AH35A014 30,5cm Mörser 'Bär'

+

Panzerkleinzerstörer 'Rutscher'

+

AH35A016 E-100 met 8,8cm Zwilling

Pakketprijs:
€ 99,90
(daarmee is de
'Rutscher' gratis!)

AHspecial02

AH35A017 Jagdpanzer

+

Panzerkleinzerstörer 'Rutscher'

+

AH35A018 Panther II

Pakketprijs:
€ 99,90
(daarmee is de
'Rutscher' gratis!)

AHspecial03

**PRE-
ORDER
ARTIKEL**

WWW.MODELLBAU-KOENIG.DE

GRATIS VERZENDING

Voor bestellingen boven de €150,- (naar Nederland)

Site in:

PayPal

MasterCard

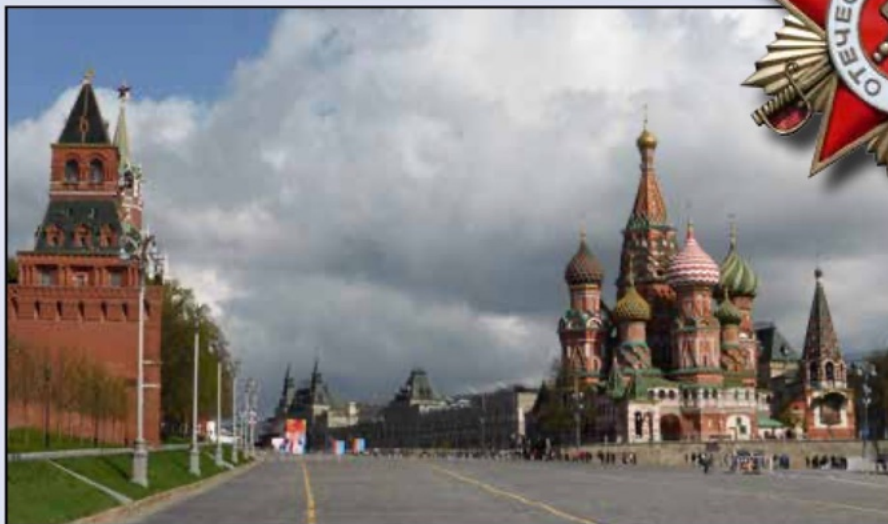
VISA

Na in deel 1 verslag te hebben gedaan van de Overwinningssparade op 9 mei en het bezoek aan een aantal musea beschrijf ik in dit deel het vervolg van de reis. Het museum in Kubinka was voor het merendeel van de groep toch wel hét argument om aan de reis deel te nemen. Sterker nog, voor een tweetal personen was het kunnen aanschouwen en aanraken van de "Maus" toch wel het summum. Maar lees mee....

TEKST:
MARC TEMPELS
FOTOS:
MARCEL VAN HØBE
MARC TEMPELS
BRUNO SHUIJS
JAN-KEES KENSE
KEES GLIJLEVEN

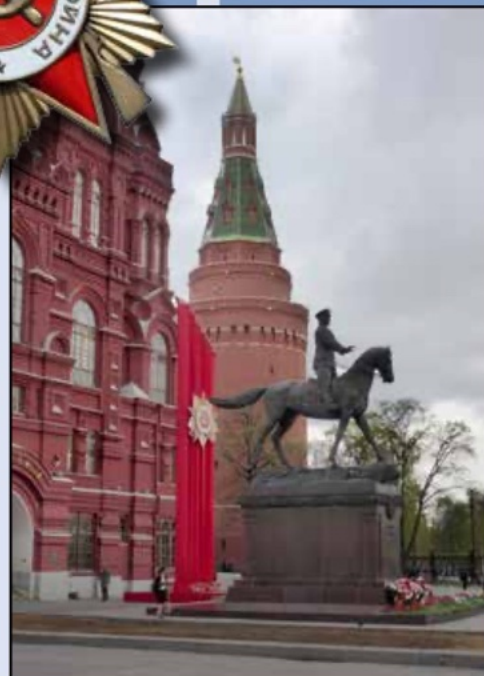

Na dag 3 volgt automatisch dag 4 en dat was woensdag 10 mei. De dag die bedoeld was voor het bezoek aan Kubinka. Maar omdat in Rusland wat gisteren rechts was vandaag links kan zijn en morgen rechtdoor, bleek het museum om een of andere onverklaarbare reden die dag gesloten voor het publiek. Dit hoorden wij de avond ervoor van de door de reisorganisatie aan ons beschikbaar gestelde tolk. Omdat wij min of meer ons eigen programma bepaalden besloten we dit, na snel overleg, enigszins om te gooien. Wat voor donderdag 11 mei was gepland, sightseeing in Moskou, werd verplaatst naar woensdag. Ons geduld werd daarbij wel op de proef gesteld want nu zouden we Kubinka pas op donderdag bezoeken, onze laatste volle dag in Moskou.

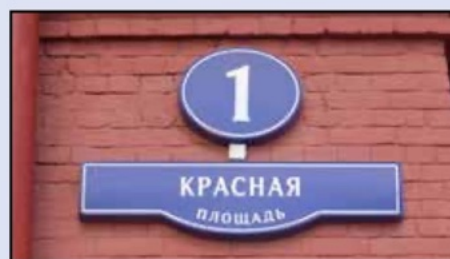
Zo gezegd, zo gedaan. We konden eindelijk eens uitslapen en vertrokken

rond 09:00 uur per metro naar het Rode Plein. Na een korte wandeling betraden we dan eindelijk het beroemde Rode Plein. Het plein zelf is helemaal niet rood maar een aantal gebouwen die erop en rondom staan zijn dat wel. Een deel van vestigingsmuur van het Kremlin is ook rood. Maar hier een klein stukje geschiedenis waarom het Rode Plein het Rode Plein heet.

Het plein ontstond na de grote stadsbrand van 1493. Vanaf dat moment werd de nieuwe open plek in de stad gebruikt als marktplein. Een naam had het destijds nog niet; het plein werd simpelweg Pozjar genoemd, wat "brand" betekent. Later werd het gebruikt voor publieke ceremonies. De naam "Rode Plein" heeft het niet te danken aan de roodbruine kleur van de Kremlinmuren of aan het communisme. Het Russische bijvoeglijk naamwoord красный (krasnaja, krasje) betekende vroeger naast "rood" ook "mooi" (in het moderne Russisch betekent krasnyj alleen "rood"). Vanwege de aanwezigheid

van de Kathedraal van de Voorbede van de Moeder Gods (ook wel Basiliuskathedraal of Pokrovskathedraal genoemd) kreeg het plein in de 17e eeuw zijn huidige naam Mooie Plein in plaats van de oude naam Pozjar.

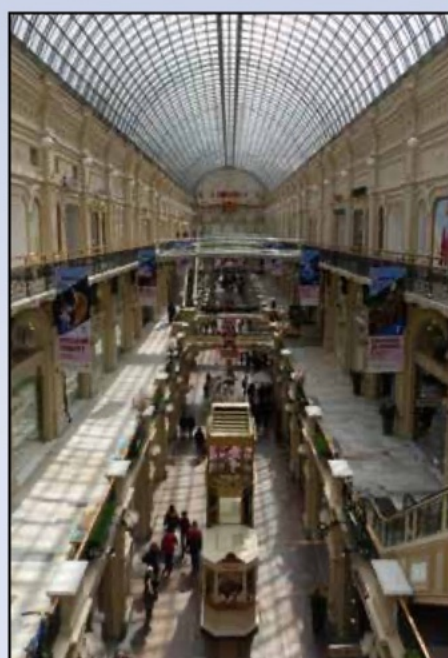

Het werd een redelijk "militair-loze" dag, behalve dan de verschillende monumenten die er her en der staan, zoals het standbeeld voor de held van de Sovjet-Unie en Maarschalk van de Sovjet-Unie Georgi Konstantinovitsj Zjoekov. Effe een bezoekje aan het luxueuze en oude winkelcentrum Gum (►). Na de nodige foto's te hebben gemaakt en een lunch in een restaurant met de jaren '60 als thema, dus helemaal in toenmalige "СССР" huisstijl, spoedden wij ons naar de grootste boekenwinkel in Moskou. Daar hoopten wij nog interessante boeken te kunnen kopen over Russisch militair materieel. Dat viel tegen, de winkel was weliswaar groot met drie verdiepingen, maar de militaire afdeling was naar verhouding bijzonder klein. Uiteindelijk hebben een paar van ons toch nog een boekje (alleen compleet in het Russisch) gekocht.

En toen hop hop hop met de metro weer terug naar het hotel. Het diner (alweer voortreffelijk) en toen naar bed.

Nog één nachtje slapen en dan Kubinka!

Dag 5,
Eindelijk... Althans, eerst zouden we 's-morgens nog snel het nieuwe museum "Park Patriot" bezoeken, want naast een aantal voertuigen staat daar ook een aantal vliegdingen en we wilden de twee jongens die ook interesse in vliegdingen hebben(?) niet helemaal teleurstellen. Derhalve gingen we met een speciaal gehuurd taxibusje (zat

▲ Folkert poseert met een veteraan bij de eeuwige vlam.

allemaal bij de prijs in) naar het Park Patriot. Dat ligt toch nog een 55 kilometer buiten Moskou dus de reis duurde een klein uurtje. Klokslag 10:00 uur waren we bij het museum

dat ook op die tijd opende. Dus geen minuut verloren. Dat Park Patriot is een wat vreemde constructie met een congrescentrum annex jaarbeurshallen. Een soort evenemententerrein waar je een in het klein nagebouwde Reichstag (►) kunt bestormen zoals de Russische troepen dat in 1945 ook deden. Ook is er een Partizanendorp nagebouwd zoals dat in de oorlog functioneerde. Daar kun je ook iets doen, als is het mij

niet helemaal duidelijk wat. Maar we kwamen voor de voertuigen. De in vliegdingen geïnteresseerden gingen met

► Uw auteur fotografeert de SA-13 Gopher, of was het nu de Tungushka die erachter staat. Of was het....

RT-2PM2 TOPOL-M

9A83 TELAR/SA-23 Gladiator /S-300V

Marcel vond de deur open . . . helaas, lege accu.

v.l.n.r.: 9K35 Strela-10, 9K22 Tunguska en 9K33 Osa

KV-1 met KV1S toren

BA-3

▲ Een aantal grote jongens op een rij: Sturmpanzer, Jagdpanther, Jagdtiger, nog net te zien de Nashorn en net niet te zien, de Königstiger. Iets naar rechts daarvan staat een Tiger 1.

Rob probeert bovenop de Panzerjäger Tiger(P) - Sd.Kfz.184 - Elefant te kijken

Panzer VI Ausf.B Königstiger

Buitgemaakte Japanse voertuigen

een busje naar het ander deel van het terrein. Ja, zo groot is het dat je met intern vervoer van het ene naar het andere deel moet. Bij de ingang vielen we wij al bijna om van verbazing, zoveel was er toen al te zien. Wel allemaal modern Russisch en allemaal in hetzelfde uniforme groen gespoten, maar toch... Bijna alle belangrijke voertuigen en een deel van hun varianten waren aanwezig: T-55, T-55A, T-55M, T-55AM, T-62, T-62M, T-64, T-64B, T-64BV, T-72, T-72M, T-72M1, T-80, T-80U, BMP-1 en 2, BTR-50, BTR-70, de Tunguska, TOPOL-M, SA-13 Gopher en noem maar op. We kwamen tijd, batterijen en geheugenkaarten te kort.

Rond 12:00 uur moesten wij ons toch echt bij de andere leden van de groep voegen om uiteindelijk naar Kubinka te kunnen gaan. Dus weer in een busje en naar het andere eind van het museumterrein. Daar aangekomen vielen we pas echt om van verbazing! Een viertal grote hallen en een gigantisch, maar dan ook echt gigantisch buitenterrein waar

alle al eerdergenoemde voertuigen nog eens stonden, aangevuld met pantserinfanterie-, genie-, NBC- en artillerievoertuigen. Bovendien wielvoertuigen in alle soorten en maten, gepantserd en ongepantserd. Nog niet alles op het hele terrein was gevuld want het museum was nog niet eens officieel geopend. De foto's laat ik voor zich spreken want het is simpelweg te massaal om het allemaal te benoemen.

In de nieuwe hallen, die we pas mochten betreden na een korte uitleg in het Russische te hebben aangehoord van een in stijl geklede kolonel, bleek er een deel van de voertuigen uit Kubinka te staan. Voornamelijk voertuigen uit de 2e wereldoorlog waren hiernaartoe over gebracht. Ook bijna

alle Duitse zware jongens; Tiger 1, Königstiger, Jagdpanther, Nashorn en Ferdinand. Verder was er voldoende geallieerd spul en verrassende genoeg een grote verzameling Japanse voertuigen. Ook hier heeft een aantal moderne, bijzondere Russische voertuigen hun plek gevonden.

De foto's laat ik weer voor zich spreken. Hierbij moet ik wel aantekenen dat bijna alle voertuigen goed benaderbaar waren en je er rondom kunt fotograferen bij een redelijk verlichting, totaal niet zoals we in de verhalen over Kubinka hadden gehoord

Land-Lease M3 Lee

GAZ Vodnik prototype

2S9 'Nona' met achterop een gepakte parachute

4K51 Rubezh

Bruno geeft aan hoe groot
SA-5 Gammon/S-200 raket is.

Kraz 255b met graafmachine en BTM-3

5N63S 'Flap Lid' op MAZ-543M en SP85TE2 TEL achter BAZ-64022

T-64B1

(wie niet?), maar dit was nog steeds niet het "echte" Kubinka". Dit was toch wel een extraatje dat we niet hadden verwacht en ook plan-technisch niet in ons programma hadden meegenomen.

Na een uurtje of twee bijna rennen langs de voertuigen, vooral op het buitenterrein, moesten we naar Kubinka vertrekken anders zou

dat erbij in schieten en dat kon niet de bedoeling zijn. Het interne busvervoer bracht ons weer naar de ingang waar onze eigen bus wachtte voor het vervoer naar Kubinka. Na een kort ritje over de autobaan arriveerden we dan uiteindelijk waar het eigenlijk allemaal om te doen was: KUBINKA.

Het voldeed geheel aan onze

verwachtingen: slechte verlichting, voertuigen achter de hekken, strak naast elkaar opgesteld en dus slecht te fotograferen. Kortom hadden we het anders verwacht? Nee! Nou, zo rampzalig was het niet helemaal. De verlichting viel wel mee of de camera's zijn veel beter geworden de laatste jaren. Ze (de voertuigen) staan inderdaad strak

Austin Putilov

Kees fotografeert de grote hoeveelheid experimentele tanks.

KUBINKA

Objekt 279 en ik. Toch kleiner als ik had gedacht.

naast elkaar waardoor zogenaamde "walk-arounds" niet mogelijk zijn. Van de oorspronkelijke acht hallen waren er nog maar zes gevuld en toegankelijk voor het publiek. Want een deel is

dus naar het nieuwe Park Patriot gegaan. Vier hallen zijn gevuld met Russisch materiaal dat we inmiddels allemaal wel kennen; T-34 (natuurlijk), diverse BMP-varianten, BT-5 en 7, KV-2, BTR-60, Objekt 407 en 279

(welke stukken kleiner zijn dan ik in mijn gedachten had), T-62, T-55 en ga maar door. De vijfde hal was gevuld met geallieerde voertuigen en naoorlogs NATO-exemplaren. De M60 en M48 Patton, Chieftain, Centurion, M113, S-tank, AMX-13, M24 Chaffee, M4 Sherman, Churchill, Bren Carrier, enzovoorts vulden de hallen. Kortom de gebruikelijke "verdachten" die we kennen uit westerse musea.

Een aangename verrassing was toch wel hal zes met alleen maar voertuigen van de As-mogendheden uit de jaren '40 tot '45. Deze hal was gelukkig niet helemaal volgepakt maar de voertuigen waren ruim opgesteld en je kon rond de voertuigen

lopen. De verlichting was ook aanmerkelijk beter dan in de andere hallen en er lag zelfs vloerbedekking! Bijna ideaal voor ons en dat hadden we toch niet verwacht. Er staan o.a. een Panther, Stug III, Hetzer, Ardelt

Karl/Mörser Gerät 040

Waffenträger, Hetzer en een Minenräumer. Tevens een Italiaanse L3 en CV-33 en Hongaarse voertuigen zoals de Toldi, Turan en Nimrod.

In deze hal stond ook het voertuig waarvoor twee deelnemers eigenlijk kwamen; de MAUS. Hij is groot en lomp en helaas niet helemaal in profiel op de foto te krijgen want er staat een Gerät 040 voor, de Adam. Ook indrukwekkend, meer nog (vind ik persoonlijk) dan de Maus. Missie geslaagd en we kunnen naar huis. En inderdaad, om 17:00 uur verlieten we het museum dat dus in deze nieuwe constructie deel uit maakt van het Park Patriot complex.

Hennie en de PzKpfw VIII - "Maus"

Alle bekende "bangmaak" praatjes over Kubinka bleken dus (niet meer?) te kloppen. Het personeel is vriendelijk en helemaal niet vijandig naar hobbyisten, zoals weleens beweerd wordt. De entree kost gewoon 400 Roebel (= ongeveer € 6,40) en geen honderden dollars. Je hoeft er niemand om te kopen en ze hebben er zelfs koffie. Helaas hadden wij daar geen tijd voor, dus hoe hij smaakt weet ik niet. Dat is dan het enige wat zou kunnen tegenvallen.

Aangekomen in het hotel gingen we na een hapje en drankje moe maar voldaan naar bed om de volgende dag naar Nederland terug te reizen. Dat was weer met een vliegding dus daar doe ik geen verslag van. Een geslaagde, zéér geslaagde reis, mede door de

ZSU-57-2

organisatie van Bruno Ghuijs en
het gezelschap van de medereizigers:

Manfred Ahlte, Kees Blijleven, Jan-Kees
Kense, Henny Lettinck, Folkert van der Wal,
Marcel von Hobe, Rob Wernars en Stef van

Ekris. Met name Stef verdient een bijzondere vermelding
omdat hij het aandurfde om als eenzame IPMS'er met een
9-tal TWENOT'ers op pad te gaan.

Deze reis is voor mij zeker voor herhaling vatbaar en de
planning is om dat in 2020 te doen als het 75 jaar geleden is
dat de 2e Wereldoorlog in Europa eindigde. Het belooft een
bijzonder jaar te worden. Wie hier ook oren naar heeft kan
alvast beginnen met sparen en zijn agenda vrij plannen in de

periode 5 t/m 12 mei 2020. Te zijner tijd komt Bruno hier vast
op terug. Houdt DE TANK dus in de gaten.

Marc Tempels

Manfred legt onze (vrouwelijke) tolk uit waar ze naar kijken.

v.r.n.l: M18 Hellcat,
M60A1, M48A5 'Blazer',
M48A3 en M26 Pershing

Jan-Kees en de Mark IV Female

www.modelbouwenzo.nl

**NIEUWE
WINKEL**

- Webshop en eigen winkel in Hoorn
- 100% topkwaliteit en topmerken
- Persoonlijke service en vakkennis
- Scherpe prijzen en aanbiedingen
- Snelle levering met Track & Trace

Bezoek ook eens onze nieuwe winkel:
Kerkplein 13, 1621 CX te Hoorn

Plastic Model Kits, verf & accessoires, tools,
Airbrush, Weathering, Diorama's, lijm etc.
Alles voor uw modelbouwhobby!

Email naar info@modelbouwenzo.nl
of bel ons op tel. 06 - 101 684 56
voor vragen en meer informatie

Uitgebreide collectie van topmerken
Tanks, geschut, tracks, wheels en ammo
Exclusieve modellen en upgrade-sets (o.a. Eduard)

Bekijk ons volledige assortiment op de website
www.modelbouwenzo.nl

MILITARY MODEL SHOP

DE ONE-STOP SHOP VOOR AL JE MODELBOUW WENSEN!

**DE militaire
modelbouw
specialist**

MET BIJNA 40 JAAR BOUW ERVARING

Naast opsturen kunnen de bestellingen
ook afgehaald worden in ons afhaalpunt.
Informeer naar openingstijden.

westereiland 97, 1671HZ Medemblik
info@militarymodelshop.nl 0031630400368

NIEUW BINNEN!!

55,-

55,-

45,-

42,50

**TWENOT LEDEN KORTING: 10% KORTING OP HET ASSORTIMENT
ALS JE JE REGISTREERT ALS KLANT**

ONZE MERKEN:

www.militarymodelshop.nl

Ik neem aan dat een deel van de modelbouwende TWENOT'ers het verschijnsel kent dat je jarenlang rondloopt met in je achterhoofd het idee dat je van een bepaald voertuig nog eens een model wilt bouwen. Het heeft ooit eens je belangstelling getrokken en het is er nog nooit van gekomen, maar toch heeft het je niet meer losgelaten. Mij overkwam het toen ik jaren geleden in een tijdschrift deze foto (▼) tegen-

kwam. Er stond niet eens bij wat het precies was, maar het zou wel iets met "radio" te maken hebben gehad. En zo te zien moest er wel een modelletje van gemaakt kunnen worden. Af en toe kwam ik het plaatje weer tegen en dan dacht ik "ja, toch eens aan beginnen". En daar bleef het dan bij.

In 2009 bezocht ik de War & Peace Show en tot mijn verbazing zag ik daar het voertuig staan waarvan ik al zo lang

een model wilde maken. Gelukkig stond er ook informatie bij over wat het was en waarvoor het was gebruikt. Het was een Fordson WOT2H R.A.F. Radar Truck, ook bekend als een "light warning" truck. De apparatuur was een Early Warning Radar waarmee vliegtuigen konden worden gedetecteerd. Het voertuig was aan de buitenkant al helemaal klaar, het interieur was helaas nog helemaal leeg. Ik heb alles dankbaar gefotografeerd en daarna verdween het weer naar de achtergrond. Andere modellen kregen voorrang.

Tot een half jaartje geleden. Ik zocht in mijn voorraad naar een nieuw model om te gaan maken en stond opeens met een 1:35 resin model van de Ford WOT2H GS Van in mijn handen. En toen besloot ik daar de "light warning truck" van te maken.

Ik wilde echter toch wel weten wat die "light warning radar" nou precies was, dus het project begon met zoeken op internet. Ik kwam al vrij snel op de site van het Historic Military Vehicle Forum en daar bleek de eigenaar van het voertuig dat ik bij de War & Peace Show had gezien, ook actief te zijn geweest. Het leverde een hoop nuttige informatie op in de vorm van foto's van originele light warning voertuigen, zijn eigen light warning Fordson, maar ook wat "light warning" was en welke apparatuur er bij werd gebruikt.

De Light Warning Set was een kleine grondradar, bemand door een klein RAF detachement, waarmee naderende vijandelijke vliegtuigen konden worden signaleerd. Verschillende detachementen zijn ingezet in het Midden Oosten, Noord-Afrika, Italië, Noordwest Europa en in het Verre Oosten. Vrijwel

niet bekend maar zeker wel interessant is dat er ook eenheden zijn ingezet bij de Slag om Arnhem.

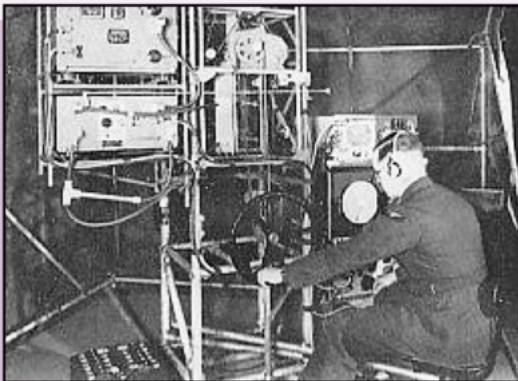
De set was bij de RAF bekend als de AMES Type 6 en bij de luchtafweer eenheden van het leger als de Radar, AA, No.4 Mk.2 of 3. Hij was er in twee uitvoeringen, een in een speciaal ontworpen tent en een opgesteld in een ¾ ton lichte vrachtwagen. Van de tentversie kon alle elektronica, de antenne en de tent uit elkaar worden gehaald. De componenten werden vervolgens opgeborgen in kisten, waar van de grootste door vier man kon worden gedragen. Het bijbehorende voertuig was een drietonner waarin alle kisten en de manschappen met hun uitrusting wer-

den vervoerd. Met een volledige bemanning was de radar in ongeveer een half uur operationeel. De uitvoering in de ¾ tonner was al in een paar minuten operationeel.

De Mk.2 was het eerste productietype waarvan er enkele precies op tijd beschikbaar waren voor de landingen in Noord-Afrika. In oktober 1942 zijn er 13

stuks van gebouwd. De Mk.3 was de tweede productie-uitvoering, waarvan er in 1943 en 1944 -993- zijn gebouwd. Ze waren in gebruik bij alle geallieerde legers, inclusief het Russische.

Gehoopt werd dat in ieder geval één heelhuids op de grond zou komen om de benodigde radardekking te verzorgen. Er ging bij de landing echter veel mis. Een zweefvliegtuig landde aan de verkeerde kant van de Rijn. Twee andere landden wel op het goede terrein, maar gingen door Duits vuur bij de landing verloren. De bemanningsleden wisten te ontsnappen en het hoofdkwartier in Oosterbeek te bereiken. Van het vierde zweefvliegtuig werd de staart afgeschoten, waardoor het toestel bij Dodewaard neerstortte. Alle inzittenden kwam hierbij om.

Bij het signaleren van vijandelijke vliegtuigen konden gegevens zoals richting, hoogte en snelheid worden vastgesteld en vervolgens werden deze per telefoon doorgegeven aan de luchtafweerbatterijen zodat die tijdig hun voorbereidingen konden treffen. Het vermogen voor de radar werd geleverd door een 350 cc benzinemotor van een Douglas motorfiets, welke een wisselstroomdynamo aandreef.

Voor de operatie Market Garden kreeg de RAF vanwege het dreigende gevaar van Duitse vliegtuigen het verzoek radareenheden te leveren. Dit werden de Light Warning Units 6080 en 6341. Beide eenheden werden vervoerd in vier Horsa zweefvliegtuigen, elk getrokken door een Stirling bommenwerper.

Naast de Fordson WOT2H werden ook andere 15 cwt voertuigen gebruikt zoals de Quay Ant (►) en de CMP 15 cwt, LW (V).

De bouw van het model verliep redelijk voorspoedig. RoY modellen zijn niet super gedetailleerd, maar ze passen over het algemeen goed. Het chassis en de cabine zaten vrij snel in elkaar, ik heb geen extra detaillering toegevoegd. Daarna was de hut voor de radarapparatuur aan de beurt. De foto's die ik bij de War & Peace Show had gemaakt kwamen goed van pas. De lengte en de breedte waren dezelfde als die van de laadbak van het RoY model, dus de vloer en de wielkasten waren snel klaar. Met behulp van tekeningetjes die ik op het internet had gevonden was ook de hoogte goed te bepalen en gelukkig stond op de website van het Historic Military Vehicle Forum een foto waarop de bovenkant van het dak goed was te zien. Ik ben er wel een tijdje mee bezig geweest, maar na een aantal avonden voldeed de hut aan de eisen. Hoewel ik weinig idee had en ook niets heb kunnen vinden van het interieur heb ik er toch een interieurtje in gemaakt, waarbij ik me

achteraf realiseerde dat ik er toch ook iets van een schermpje bij had moeten maken. De antenne leek eerst wat ingewikkeld, maar achteraf ging dat toch vrij eenvoudig. Ook weer met behulp van de tekeningetjes en de foto's de afmetingen bepaald en vervolgens de verschillende stukjes Evergreen staaf aan elkaar gelijmd. De kleine horizontale staafjes zijn fragiel, je moet er niet per ongeluk tegenaan stoten want dan breken ze. Solderen van koperdraad is natuurlijk een betere methode, maar die kunst beheers ik niet.

Daarna spuiten, decallen en verder

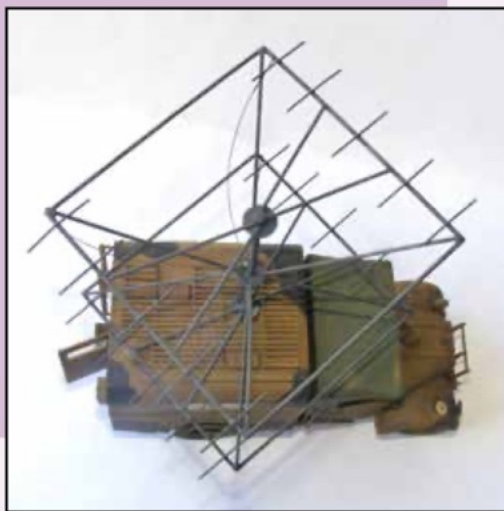
afwerken. Het ondergrondje komt nog. Als je hem ook wilt maken, dan alvast succes toegewenst.

Kees Blijleven

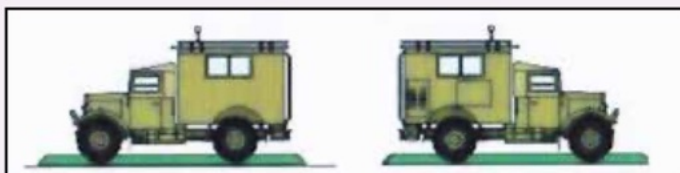
Bronnen:

- <http://hmvf.co.uk/forumvb/showthread.php?10779-Light-Warning-Truck>
- http://www.pier21.ca/wp-content/uploads/files/stories/veterans/WWII_Veteran_and_Canadian_on_Radar_Fred_Hunt.pdf
- Glider Borne Radar in World War 2; F.R. Hunt (<http://www.rquirk.com/cdnradar/cor/chapter15.pdf>)

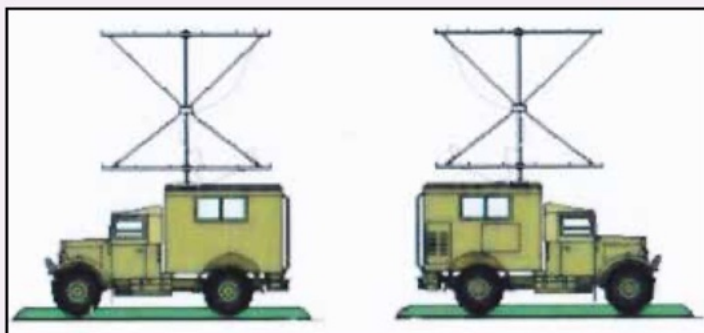

Truck, 15 cwt, 4x2, Wireless (House Type) Mk.III with Radar Light Warning, Fordson WOT2H

Travelling Mode ▲

Operational Mode ►

Dax Magic Webshop

Dax Magic Webshop levert alles van Vallejo, AK, MIG, ModelMaster enz. tegen scherpe prijzen:

Ook zijn wij regelmatig aanwezig op diverse beuren in Nederland en België

Dax Magic
H.I. Ambacht
Nederland

webshop: www.daxmagic-webshop.nl
E-mail : sales@daxmagic-webshop.nl

DAXMAGIC-WEBSHOP.NL

ModelBouwCompany

Merken modelbouwtreinen:

Scenic's:

Merken modelbouwpakketten:

Kom langs! U bent van harte welkom

Woensdag Aankomsttijd 10.00 - vertrektijd 17.00

Donderdag Aankomsttijd 10.00 - vertrektijd 17.00

Vrijdag Aankomsttijd 10.00 - vertrektijd 20.00

Zaterdag Aankomsttijd 10.00 - vertrektijd 17.00

De Hertog 10, 1831 EK Koedijk | 072-5825562

tekst: Kees Blijleven

foto's: Marc Tempels, Bruno Ghuijs, Marcel von Hobe, Jan-Kees Kense en Kees Blijleven

Het tweede deel van de "encyclopedie" waarin we laten zien wat er zoal aan onze ogen voorbij kwam in de Moskou parade van 2017.

KamAZ-63968 Tajfun-K

De KamAZ-63968 Tajfun-K is een gepantserd personeelsvoertuig en lid van een familie van multifunctionele, modulaire, gepantserde en mijnbestendige voertuigen. De ontwikkeling van deze familie begon in 2010, in 2012 werd het contract voor de levering van de eerste Tajfuns getekend.

De pantsering bestaat uit een

combinatie van ceramiek en pantserstaal, welke bescherming biedt tegen 14,5 mm pantserdoorborende munitie. Ook de vensters, met een dikte van 129 mm, bieden deze bescherming. Behalve aan de bemanning van twee personen biedt de KamAZ-63968 versie, afhankelijk van de configuratie, ruimte aan maximaal 14

personen. De stoelen zijn aan het dak bevestigd en zijn voorzien van wapenholsters, veiligheidsgordels en hoofdsteunen. Een luchtfilterinstallatie en airconditioning behoren tot de standaarduitrusting. Het in- en uitstijgen gaat door de deur in de achterwand. In het dak zijn ontsnappingsluiken

aangebracht voor het geval dat het voertuig omslaat.

Het is een groot voertuig: 9 meter lang, 2,55 meter breed en 3,30 meter hoog. De Tajfun-K heeft een YaMZ-5367 motor met een vermogen van 450 pk. De maximum snelheid op de weg is 105 km/uur, de actieradius is 1200 kilometer.

Ural-63095 Tajfun-U

De Ural-63095 Tajfun-U maakt deel uit van een omvangrijke Russische "Tajfun programma", evenals de KamAZ Tajfun-K. Er zijn veel overeenkomsten tussen de verschillende voertuigen in deze familie. Het bestaan van de Ural-63095 Tajfun-U werd in 2011 bekend gemaakt toen werd meegedeeld dat deze voertuigen in 2014 bij het Russische leger zouden instromen. De belangrijkste taak van de Ural-63095 Tajfun-U is het vervoer van troepen naar en in gevechtsgebieden waar landmijnen en bembommen kunnen worden verwacht. Daarnaast kan het voertuig ook

worden gebruikt voor commandovoering, gewondentransport en als drager van speciale wapens of andere uitrusting.

De Ural-63095 Tajfun-U is een modulaire voertuig. De bemanning (bestuurder en bijrijder) zitten in de cabine, het achterste gedeelte biedt ruimte aan 10 soldaten met hun uitrusting. De pantsering, bestaande uit staal en keramisch materiaal, is bestand tegen 14,5 mm pantserdoorborende munitie. De V-vormige romp biedt bescherming tegen de uitwerking van mijnen en bembommen. Het voertuig heeft ook NBC-bescherming.

9A317 van het 9K317 Buk-M2 systeem

De Buk-M2 is een mobiel grond-lucht luchtafweersysteem voor de middellange afstand, ontworpen om grondtroepen en logistieke installaties te beschermen tegen dreiging vanuit de lucht. Het is effectief tegen vliegtuigen, tactische ballistische raketten, kruisraketten, lucht-grond raketten, laser geleide bommen en helikopters, ook bij zware elektronische tegenmaatregelen en onder intens vijandelijk vuur.

Het totale systeem omvat onderdelen zoals een doelzoekradar, een gevechtsleidingstation, vuurleidingsradar, lanceer- en

bevoorradingsvoertuigen, geleide lucht-grond raketten en onderhouds- en reparatiefaciliteiten. Al deze onderdelen kunnen worden geplaatst op zowel rups- als wielvoertuigen. De Buk-M2 kan doelen aanvallen op hoogtes variërend van 10 tot 24.000 meter en afstanden tot 50 kilometer.

De Buk-M2 gebruikt het GM-569A chassis van Metrowagonmash. Midden op de romp staan in een draaibare opstelling, een radar en een lanceerinstallatie met vier raketten. De vuurleidingsradar

radar is in een schuine hoek gemonteerd aan de voorkant van de lanceerinstallatie. De cabine voor de bemanning (bestuurder en drie operators)

biedt bescherming tegen het vuur van handvuurwapens, granaatscherven en de gevolgen van NBC aanvallen.

9P78-I (op chassis van MZKT-79305) van 9K720 Iskaner-M systeem

Het 9K720 Iskaner-M systeem is een ballistisch raketsysteem voor korte afstanden, die met verschillende conventionele en nucleaire oorlogskoppen kan worden uitgerust. Het systeem bestaat uit twee vaste brandstof ééntraps 9M723K1 raketten in een transport- en lanceervoertuig. Ze hebben een vaste oorlogskop en kunnen onafhankelijk van elkaar in enkele seconden op een doel

worden gericht. De raketten kunnen tijdens hun vlucht nog op een ander doel worden gericht. De Iskaner-M raket weegt 4.615 kilo, heeft een oorlogskop 700 tot 800 kilo en heeft een bereik van 500 kilometer. Het transport- en lanceervoertuig is gebouwd op het chassis van een 8x8 MZKT-79305 ASTROLOG truck.

5P85SM2 van S-400 systeem

De S-400 Triumf, voorheen bekend als de S-300PM-3, is een luchtafweersysteem dat in de jaren '90 is ontwikkeld als opvolger van de S-300 familie. Het is sinds 2007 bij de Russische strijdkrachten in gebruik.

De ontwikkeling van het S-400 systeem begon eind jaren '80, er werd voor het eerst melding van gemaakt in januari 1993. Op 12 februari 1999 werden de eerste succesvolle tests uitgevoerd. In 2003 werd duidelijk dat het systeem nog niet geschikt was om te worden ingevoerd. Pas in 2007 werd het gereed verklaard voor in gebruik name.

Eind 2016 zou het Russische leger beschikken over zestien regimenten met elk twee of drie bataljons operationeel hebben. Een regulier S-400 bataljon heeft ten minste acht 5P85SM2 TEL voertuigen met elk een set van vier lanceercontainers, een mobiel

commandocentrum, verschillende radarsystemen en ondersteunings- en bevoorradingsvoertuigen. De lanceercontainers van de SP85TE2 die tijdens de parade te zien was zijn geplaatst op een MAZ-7910.

Het systeem heeft vier verschillende raketten om z'n taken te vervullen: de 40N6 voor de extra lange afstand (400 km), de 48N6 voor de lange afstand (250 km), de 9M96E2 voor de middellange afstand (120 km) en de 9M96E voor de korte afstand (40 km).

De raketten worden door middel van gasdruk tot een hoogte van 30 meter uit hun containers geschoten, waarna de raketmotor ontsteekt. Alle raketten hebben een oorlogskop met nabijheidsontsteking, wat de waarschijnlijk complete vernietiging van het doel vergroot. S-400 raketten zijn door hun lage vluchttraject ook in staat kruisraketten te onderscheppen.

15U175M van het RS-24 Yars systeem

Het RS-24 Yars-systeem is een doorontwikkeling van het Topol-M systeem. Het is een thermonucleaire intercontinentale ballistische raket, volgens sommige rapporten voorzien van tien afzonderlijke kernkoppen welke elk op een apart doel kunnen worden gericht. Het bestaan van het systeem werd in mei 2007 bekend gemaakt als reactie op de Amerikaanse plannen voor het bouwen van een antiraketschild in Europa. Het

systeem is operationeel sinds 2010.

De raket heeft een bereik van ca. 12.000 kilometer, de snelheid bedraagt 24.500 km/uur. Hij kan worden gelanceerd vanuit een vaste silo, maar ook vanaf een mobiel TEL (Transport, Erect, Launch) voertuig. De mobiele versie wordt afgevuurd vanuit een lanceerbuis welke is gemonteerd op het door 16 wielen aangedreven mobiel lanceervoertuig 15U175M. Dankzij de uitstekende aandrijving en deze 16 wielen heeft dit heel goede terreinvaardigheid en kan de raket vanaf elk punt op zijn weg worden gelanceerd.

T-72B3M / T-72B

De T-72B3M is een opgewaardeerde uitvoering van de T-72B3, de meest recente gemoderniseerde versie van de T-72 gevechtstank. Volgens Russische militaire experts is de T-72B3M gelijkwaardig aan de modernere T-90, maar tegen een veel lagere prijs. In maart 2016 werd bekend gemaakt dat Rusland van plan is zijn 150 oudere T-72 gevechtstanks op te waarderen tot de T-72B3M versie.

De T-72B3M heeft als hoofdbewapening een 125 mm kanon met gladde loop. Het heeft een gestabiliseerde affuit en een kortere terugslag dan het kanon van de T-72B3. Het werd in 2012 voor het eerst toegepast in de T-90MS tank. Door het ontwerp werd de technische spreiding van de granaten met 15% gereduceerd en het effectieve bereik verbeterd.

Het is geschikt voor verschillende soorten munitie en ook de 9M119 Refleks geleide antitank raket kan er mee worden afgevuurd. Zoals alle uitvoeringen van

de T-72 tank heeft ook de T-72B3M een automatische lader. Bij het nieuwe kanon werd ook een verbeterd stabilisatiesysteem geïnstalleerd. De munitievoorraad is 45 granaten, waarvan 22 in de automatische lader en de rest in bergruimtes.

Onder de neus van de tank is een dozerblad gemonteerd waarmee obstakels uit de weg kunnen worden geruimd en gedekte posities kunnen worden opgeworpen. De snorkel is aan de achterkant van de toren opgeborgen. Alle T-72 tanks hebben achterkant een balk die bij een hele slappe bodem voor de rupsbanden wordt gelegd om weer tractie te krijgen. Bij deze tank is deze echter rechts achter aan de zijkant bevestigd.

ASN-233II5 Tigr-M (ook VPK-233II5)

AMN-233II4 Tigr-M (ook VPK-233II4) met Arbalet-DM (Remote Control Weapons Station)
VPK 233II6 Tigr-M met Kornet-DI

ASN-233II5 Tigr-M

AMN-233II4 Tigr-M met Arbalet-DM

VPK 233II6 Tigr-M met Kornet-D1

De Tigr en Tigr-M zijn 4x4 algemeen inzetbare en terreinvaardige licht gepantserd wielvoertuigen. De belangrijkste gebruikers zijn het Russische ministerie van defensie en het ministerie voor binnenlandse veiligheid. De Tigr wordt gebouwd in verschillende uitvoeringen.

De standaard Tigr kan worden bewapend met een op het dak gemonteerd 7,62 / 12,7 mm machinegeweer of een 30 mm automatische granaatwerper.

De gepantserde uitvoering is voorzien van pantserplaten, spall-liner en kogelvrije ramen. Deze pantsering beschermt de inzittenden tegen het vuur van klein kaliber infanteriewapens, granaatscherven en IED's.

De ASN-233II5 Tigr-M werd in 2010 geïntroduceerd. Hij had een nieuwe YaMZ-534 dieselmotor, een nieuwe gepantserde motorkap, een luchtfilter installatie, een extra passagiersstoel en het achterluik was vervangen door een groot

vierkant luik. Op dit moment wordt de AMN-233II4 Tigr-M aan het Russische leger geleverd, voorzien van een nieuw Arbalet-DM onder pantser bediend wapenstation met een 7,62 mm of een 12,7 mm machinegeweer. In 2011 demonstreerde het Tula Instrument Design Bureau een opgewaardeerd Kornet-EM antitank raketsysteem. Twee van deze systemen waren op een gemodificeerde Tigr gemonteerd. Het geheel bestaat uit twee intrekbare

lanceerinstallaties met elk vier raketten, onder pantser bediend, met acht reserve raketten. Gemonteerd op een Tigr-M staat dit systeem bekend als de Kornet-D1.

KT-L (op chassis van Ural-4320)

De Ural-4320 is een standaard 6x6 terreinvaardige vrachtauto van het Russische leger. Ural vrachtwagens worden al sinds 1976 gebouwd en de productie loopt nog steeds. De Ural-4320 werd ontwikkeld voor het vervoer van vracht, mensen en opleggers over alle soorten wegen en door alle soorten terrein. Het dient ook als lanceerplatform voor de BM-21 "Grad" raketten.

De Ural-4320 is de diesel

aangedreven doorontwikkeling van de Ural-375D. Het chassis heeft een royale bodemvrijheid, waardoor de truck geliefd is in gebieden met een ruig landschap. Hij is betrouwbaar en makkelijk te onderhouden. Het laadvermogen is 6000 kilo. De KT-L welke in de parade meereed is op de basis van een Ural-4320-31 met nieuwe grotere en krachtigere YaMZ-236NE2 turbodiesel. Hierdoor is de neus van het voertuig langer geworden.

KamAZ-65225 Tank Transporter

De KamAZ-65225 tank transporter is sinds 2013 bij het Russische leger in gebruik. Hij wordt ingezet voor het vervoer over de weg van gevechtstanks zoals de T-72, T-80 en T-90, maar uiteraard ook voor andere gepantserde voertuigen en artilleriesystemen. Het maximum laadvermogen is 50 ton. Hij heeft een lier waarmee immobiele voertuigen op de oplegger kunnen worden getrokken.

► De T34-85 achterop rijdt altijd voorop in de parade. Het oude beestje moet er alleen wel heen gebracht worden.

KET-T (op chassis van MAZ-537)

De KET-T is een zwaar bergingsvoertuig, gebouwd op een MAZ-537 8x8 chassis. Het is in de jaren '60 door het Russische leger in gebruik genomen en het wordt ondanks de hoge leeftijd nog steeds gebruikt.

De belangrijkste taak is het bergen van beschadigde, omgeslagen of vastgelopen voertuigen. Hiervoor beschikt de KET-T over een 15 ton lier met 100 meter kabel. De trekkracht kan d.m.v. katrollen tot 46 ton worden vergroot. De lier is op een speciaal frame

gemonteerd dat kan worden gebruikt om beschadigde voertuigen op te tillen en deze vervolgens, half getild, naar een onderhoudspost te brengen. Ook kunnen er andere objecten met een gewicht tot 1½ ton mee worden getild.

De bemanning bestaat uit de voertuigcommandant, de bestuurder en een technicus.

De 9 liter D12A-525 38 dieselmotor heeft een vermogen van 525 pk. In de jaren '60 was dit tevens de standaard tankmotor. Hij heeft een vrij korte levensduur.

UAZ-2206 minibus

De UAZ-2206 minibus met 6 tot 11 zitplaatsen heeft zijn oorsprong in de UAZ-452 "familie" terreinvaardige busjes welke sinds 1965 door de Ulyanovsk Automobiël Fabriek worden gebouwd. De eerste uitvoering van de minibus is herkenbaar aan de oude stijl verlichting met witte richtingaanwijzers, ronde rode achterlichten en een iets rondere achterkant. De voertuigen van na 1979 hebben oranje richtingaanwijzers en iets grotere en rechthoekige achterlichten.

In 1985 werd het busje gemoderniseerd en ontstonden verschillende submodellen waarvan de 2206 er een is. In het begin van

deze eeuw werd het voertuig nog meer gemoderniseerd. Het kreeg nieuwe plastic zijspiegels en de voorstoelen en de passagiersstoelen kregen hoofdsteunen. Nog weer later werd de motor aangepast aan de nieuwe milieueisen en werd het oude stuurwiel vervangen door een van plastic, omdat de kans op verwondingen bij aanrijdingen te verkleinen. In maart 2011 kregen alle modellen een ABS remsysteem, stuurbekrachtiging, veiligheidsgordels en een Euro-4 motor als standaard uitrusting.

De UAZ-2206 wordt door vrijwel alle onderdelen van het Russische leger gebruikt.

Het Oranje legioen (Оранжевый Легион.)

Als afsluiting komen dan de belangrijkste voertuigen voorbij. Althans voor de bewoners van Moskou. Het oranje legioen. In twee rijen van 7 voertuigen sproeien en vegen ze de straten schoon. Niet dat ze vies waren, maar toch. Ons viel op dat ook dat flink geoefend moest zijn. Ze reden perfect in formatie. Best wel een imposante afsluiting na al dat

groene geweld.

Het legioen was sowieso al overal aanwezig omdat ze 'ingehuurd' waren om alle zijstraten te blokkeren. Hiermee werd het parcours beveiligd tegen andere bestuurders die misschien bedacht hadden mee te rijden in de parade...al dan niet met kwade bedoelingen.

▲ Rechtsboven op de foto is nog net te zien is dat deze grote poetsbeurt plaatsvond tijdens de repetitie van de vliegshow.

Ruimte over.....nog twee dan.

THE U.S. ARMY'S BERLIN BRIGADE

Na afloop van de Tweede Wereldoorlog werd Duitsland opgesplitst in vier bezetingszones. Dit werd niet gedaan op basis van de veroverde gebieden, maar volgens een verdelingsplan dat tijdens de Yalta Conferentie in februari 1945 was vastgesteld. De westelijke helft van het vroegere "Vaterland" kwam onder controle van de Amerikanen, Britten en Fransen; de Russen kregen het beheer over de oostelijke helft. De hoofdstad Berlijn lag bijna honderd kilometer ten oosten van de grens tussen de oostelijke en westelijke zones; diep in de Sovjet sector.

Met deze alinea opende in DE TANK 235 het artikel over het Britse garnizoen in West Berlijn. In dit nummer van DE TANK besteden we aandacht aan het Amerikaanse garnizoen, de US Army's Berlin Brigade.

De United States Commander Berlin (USCOB) had destijds een viervoudige verantwoordelijkheid. Hij was op de eerste plaats commandant van de Amerikaanse Sector en vertegenwoordigde de Verenigde Staten in de Geallieerde Kommandantura. Op de tweede plaats legde hij, als Commander, US Army, Berlin (USAB) voor alle legeraangelegenheden verantwoording af aan de Commander-in-Chief, US Army, Europe (CINCUSAREUR). Ten derde had hij, als USCOB, de operationele controle over andere Amerikaanse eenheden in Berlijn, inclusief de eenheden van de US Air Force. En ten slotte functioneer-

de hij als de Berlijnse afgevaardigde van de Amerikaanse ambassadeur in Bonn, die tevens het hoofd was van de Amerikaanse Missie in Berlijn.

De "Berlin Brigade".

De "Berlin Brigade" van het Amerikaanse leger was een aparte brigade, gestationeerd in Berlijn. Het schouderinsigne was dat van het U.S. Army Europe met de vermelding "Berlin". De brigade stond onder het commando van een brigadegeneraal. Dit "één-sterren commando" gaf aan dat deze brigade groter was dan normaal, want in die tijd voerde een kolonel het bevel over een brigade. De Berlin Brigade had drie infanteriebataljons, evenals alle andere brigades, maar had daarnaast meer ondersteunende eenheden dan normaal het geval was. De redenen hiervoor waren de zeer zelfstandige rol van de brigade en de stedelijke omgeving waarin zou moeten worden geopereerd. Deze factoren verklaarden bijvoorbeeld de aanwezigheid van de 42nd Engineer Company en het Aviation Detachment, welke beide normaal gesproken op divisieniveau waren gepositioneerd.

Gedurende de crisis vanwege de Berlijnse Muur in 1961 reorganiseerde het Leger de commandostructuur van de troepen in Berlijn, welke werden omgevormd tot de "U.S. Army Berlin" en de "Berlin Brigade". Het 6e Regiment Infanterie, al sinds 1950 actief in Duitsland, was al in 1958 gereorganiseerd. Elke

gevechtsgroep telde toen vijf geweercompagnieën, een ondersteuningscompagnie en een hoofdkwartier en hoofdkwartiercompagnie. Deze gevechtsgroepen structuur bleef in tact tot 1963, toen werd gekozen voor een brigade met bijbehorende bataljons.

De gereorganiseerde brigade bestond uit de volgende eenheden:

- 2d Battalion, 6th Infantry Regiment
- 3d Battalion, 6th Infantry Regiment
- 4th Battalion, 18th Infantry Regiment (vanaf 13 September 1972 het 4th Battalion, 6th Infantry Regiment)
- Battery C, 94th Field Artillery
- Company F (later 6th Battalion), 40th Armor Regiment
- 42d Engineer Company
- 42d AG Unit (Postal)
- 42d Military Police Group (Customs)
- 287th Military Police Company (Separate)
- 43d Chemical Detachment
- 76th Chemical Detachment
- 279th Station Hospital (werd in 1976 het US Army Hospital Berlin)
- 168th Medical Detachment (Veterinary Service)
- 592d Signal Company
- 298th Army Band

168th Medical Detachment en 298th Army Band waren de onderdelen welke het langst in Berlijn hadden gediend. Beide eenheden waren op 3 juli 1945 met een konvooi van 37 voertuigen in Berlijn aangekomen. De drie infanteriebataljons werden in 1984 weer omgedoopt, nu tot het 4th, 5th en 6th Battalion, 502d Infantry Regiment.

◀ M60A1 tanks van Company F, 40th Armored rollen tijdens generale repetitie voor de Allied Forces Day Parade 1980 over de Strasse des 17. Juni

Battery C, 97th FA werd omgedoopt tot Battery E, 320th Field Artillery.

De gevechtskracht van de brigade werd geleverd door de drie infanteriebataljons, met aan elk daarvan een compagnie van het Combat Support Battalion toegevoegd. Deze Combat Support Companies (CSC) hadden elk vier pelotons: anti-tank, verkenning, mortier en luchtafweer.

De vuursteun van de brigade werd geleverd door Company-F van het 40th Armored, de grootste tankcompagnie van het Amerikaanse leger, met vier pelotons M60A1 gevechtstanks, en Battery C van het 94th Artillery, uitgerust met zes M109A1 gemechaniseerde 155 mm howitzers.

▲ M109A1 howitzer van Battery C, 94th Artillery. Op de lopen en torens van de voertuigen waren de namen geschilderd van districten in de Amerikaanse sector. In dit geval Neukölln.

De totale sterkte van de Amerikaanse strijdkrachten in Berlijn bedroeg ongeveer 12.000 personen, waarvan ongeveer de ene helft bestond uit personeel van het Leger en de andere helft uit het personeel van de 7350 Air Base Group USAF, plus eenheden op Tempelhof Central Airport.

Training

Het belangrijkste onderdeel van de Berlin Brigade in vredetijd was het trainen voor de verdediging van Berlijn. De brigade beschikte hiervoor over een speciaal gebied dat geheel was ingericht voor het beoefenen van allerlei gevechtssituaties in stedelijk gebied.

Maar ook buiten dit gebied werd frequent geoefend om zowel de West Berlijners als de Oost-Duitse "toeschouwers" aan de andere kant van de grens te laten zien dat de Amerikaanse troepen paraat en capabel waren. En uiteraard werden de Britse en Franse troepen hier ook bij betrokken om van elkaars tactieken, uitrusting en procedures op de hoogte te blijven. Amerikaanse eenheden maakten ook vaak gebruik van een tank-oefencentrum in de Britse sector en de Commandoschool van het Franse 46ème Régiment d'Infanterie. Ten minste een maal per jaar hielden de drie garnizoenen een grote gezamenlijke oefening. Door het intensieve trainingsprogramma stond de brigade bekend als een van de

beste van het Amerikaanse leger.

Patrouille-, bewakings- en ceremoniële taken waren regelmatig terugkerende onderdelen van takenpakket van de

Berlin Brigade, welke beurtelings door de drie infanteriebataljons werden uitgevoerd. De bewaking van de Spandau Gevangenis, waar destijds Rudolph Hess gevangen zat, werd van 1947 tot 1987 in een roulatieschema uitgevoerd door Amerikaanse, Britse, Franse en Russische militairen. Hess overleed in 1987, waarna deze taak verviel en de gevangenis werd gesloopt.

De drie infanteriebataljons werden in 1984 weer omgedoopt, nu tot het 4th, 5th en 6th Battalion, 502d Infantry Regiment. Battery C, 97th FA werd omgedoopt tot Battery E, 320th Field Artillery. Toen de Muur in 1989 viel was de operationele structuur van de Berlin Brigade als volgt:

- 4th, 5th, 6th Bn, 502d Infantry Regiment, (elk met 14x M113, 6x M106, 12x M901, 8x M125)
- D en F Company, 40th Armor Regiment, (elk met 14x M1A1)
- E Battery, 320th Field Artillery Regiment, (8x M109A3)
- 42d Engineer Company
- 42d Postal Unit
- 43rd Chemical Detachment
- 766th Military Intelligence Detachment

Na het vallen van de muur bleef de Brigade nog vijf jaar bestaan. Onderdelen werden ingezet in de operaties Desert Shield en Desert Storm in 1990 en 1991 en later bij de Operatie Provide Comfort, de beschermingsmissie voor de Iraakse Koerden in het westen van Irak. In juli 1993 volgde inzet in Macedonië in het kader van de Operatie UNPROFOR.

Op 6 juli 1994 werd de Berlin Brigade door president Clinton officieel ontbonden. De laatste eenheid welke Berlijn verliet was de 42d AG Unit (Postal).

Company F, 40th Armor

Company F van het 40th Armor was onderdeel van het Berlin Brigade's Combat Support Battalion. Het was een versterkte tankcompagnie, met onderhouds capaciteit op bataljonsniveau en meer tanks dan normaal. Een gewone

tankcompagnie had drie pelotons met elk vijf tanks plus twee voor het stafpeloton, maar Company F had een extra tankpeloton, waardoor de totale sterkte op 22 tanks kwam. Daarnaast had het twee M88A1 bergingstanks in plaats van één.

De 22 gevechtstanks waren in die periode (1980) opgewaardeerde M60A1 tanks met enkele modificaties welke later algemeen in de M60A3 serie werden ingevoerd. Dit waren o.a. de RISE (*Reliability Improved Selected Equipment*) motor, een volledig gestabiliseerd kanon, het AN/VSS-3A xenon zoeklicht met wit en infrarood licht, en rookgranaatwerpers aan beide zijden van de toren. Deze verbeterde uitvoering van de tank stond bekend als de M60A1 RISE.

In alle andere aspecten leken de tanks op de standaard tanks van deze serie. De spits toelopende toren, het 105 mm kanon met rookafzuiger, het .50 cal machinegeweer op het luik van de commandant, een 7,62 mm coaxiaal machinegeweer en het open onderstel met zes loopwielen en drie steunwielen voor de rupsbanden.

De munitievoorraad omvatte 63 granaaten, meest HEAT en APDS, maar ook enkele HEP (High Explosive Plastic, tegen gebouwen), fosfor en anti-personeel granaten. Alle tanks waren in de standaard groene kleur geverfd, met de eenheids- en tactische codes in wit onder het uitlaatrooster aan de achterkant van de romp. 40 Δ voor het 40th Armored, gevolgd door de letter van de compagnie (F) en het individuele nummer van de tank. Dit laatste stond ook op de zijkant van het gevechtscapartiment en soms in grote cijfers op de zijkanten van de toren. De nummers van de vier pelotons gingen in de volgorde van 11 - 15 tot 41 - 45, waarbij de eerste en de vierde tank (11 en 14) die van de pelotonscommandant en de pelotons sergeant waren. De tanks van het stafpeloton hadden de nummers 65, de *forward observer*, en 66, de compagniescommandant.

▲ De M60A1 RISE van de *forward observer* van het stafpeloton, te herkennen aan de code 40ΔF65

▲ Twintig jaar eerder, een M48A1, ook van 40th Armored, aan een grensovergang met Oost Berlijn

Zu besonders schwerwiegenden Provokationen kam es in der Zeit vom 24. bis 28. Oktober 1961, als unter dem Schutz von Panzern mehrmals US-Soldaten schwerbewaffnet die Staatsgrenze der Deutschen Demokratischen Republik in Berlin verletzten. Nur der Ruhe und Besonnenheit der Soldaten und Offiziere der Deutschen Demokratischen Republik und ihrer sowjetischen Waffenbrüder ist es zu verdanken, daß es in dieser Situation zu keinen bewaffneten Konflikten kam.

Combat Support Company, 3/6th Infantry

De CSC 3/6th Inf was een van de drie ondersteuningscompagnieën van het Berlin Brigade Combat Support Battalion welke waren toegewezen aan de drie infanteriebataljons van de brigade. Ze waren georganiseerd in vier pelotons, te weten anti-tank, verkenning, mortier en luchtafweer, welke op hun beurt waren verdeeld in drie secties die waar nodig bij een compagnie konden worden ingedeeld.

Bijvoorbeeld het anti-tank peloton van CSC 3/6th beschikte over zes antitank jeeps (Ford MUTT M151E2) bewapend met TOW anti-tank raketten en dit peloton kon in drie secties worden opgedeeld, een voor elke compagnie van 3/6th Infantry. De andere pelotons konden op dezelfde manier worden toebedeeld. De TOW teams, twee per sectie en zes in het hele peloton, beschikten over een M151E2 voertuig, uitgerust met een compleet systeem

(lanceerbuis, raketgeleidingssysteem, affuit en richtkijker), drie TOW raketten en drie bemanningsleden (sectieleider, schutter en helper). Daarnaast was er een munitievoertuig met zes raketten en een aanhanger met nog eens negen raketten (▲). Het raketvoertuig had ook een grondaffuit, zodat de TOW uitgestegen kon worden afgevuurd. Dit werd echter in de praktijk weinig toegepast omdat de teams werkten volgens de "fire and move" methode.

Bronnen:

- "The Berlin Force", Martin Horseman, Armed Forces, nummer negen, eind 1980.
- Wikipedia

ROBI MODELBOUW

Uw plastic modelbouwwinkel en modelbouw webshop.

ONZE MERKEN ZIJN O.A.

Tamiya	Academy
Takom	IBG
Meng	Eduard

en vele andere plastic modelbouw merken

Militaire voertuigen

Schepen

Vliegtuigen

Diorama en Upgrades

Figuren

Verf & Weathering

Civiele voertuigen

Gereedschap & Penselen

Vleeshouwersstraat 15 - 3311 CS Dordrecht
info@robimodelbouw.nl - 0614208253

WWW.ROBI MODELBOUW.NL

Scale World

SCALE MODELS AND ACCESSOIRES

Lindenhout

kurk

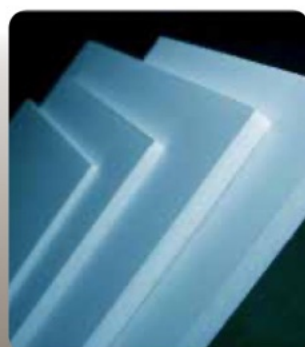

balsa hout

Scale World biedt een uitgebreid assortiment voor de diorama bouwers. Van hout, kurk, metaal, via plastic tot bodembedekking. Basismaterialen in diverse soorten en afmetingen. Daarnaast hebben we alles wat u nodig heeft om deze te verbinden en te beschilderen. Kijk snel op de site voor het complete assortiment

Zand, beplanting en gras voor al het grondwerk in diverse kleuren (seizoenen).

styrodur plaat

Albion Fine Precision Metals

KIJK SNEL OP

www.scale-world.nl